

Csengelén a nagygazdák nem engedelmeskednek a rendeleteknek, mert „nincs még felelős kormány“

Sürgős rendőri beavatkozás szükséges, hogy a földhözjuttatott újgazdák visszakapják elrabolt terményeiket — Bujtatók izgatják egymás ellen a régi és új gazdákat

Tombácz Imre elvtárs képviselői beszámolója Csengelén

(Szeged, augusztus 26.) Szokatlanul nagy tömeg gyűlt össze Csengelén a vendéglő helyiségében, hogy meghallgassa Tombácz Imre elvtárs nemzetgyűlési képviselő beszámolóját. Megérkezésekor meleg ünneplésben részesítették az egybegyűlteket a Kommunista Párt képviselőjét, aki megkezdte beszámolóját. Utalt arra, hogy a földreform befejezéséről szóló törvényjavaslatnak az volt a célja, hogy végleges helyzetet beressen a földosztás kérdésében. Ezzel szemben Csengelén azt tapasztalhatjuk, hogy a vitás kérdések legiója merült fel a földhözjuttatottak nagyrésze ki akarják semmizni jogos tulajdonából.

Az ipari árák kérdésében példákai bizonyította, hogy a kisgazdapárt nem a paraszti tömegek, hanem a tőkés érdeket képviseli.

A mindenütt tapasztalható visszaélésekkel, amelyekkel a malmok nehezítik meg a földműves lakosság helyzetét, csak radikális megoldás segít: a malmok közszékesítése.

— A koalíciót szükségesnek tartjuk — mondotta beszéde további során Tombácz Imre képviselő —, de figyelemztetjük a kisgazdapártban levő parasztságot, hogy vigyázzanak pártjuk vezetésére.

A békeszerződésről szólva mondtotta: egy követelésünk van, tegyük lehetővé a nyugati hatalmak, hogy a magyar nép boldogulhasson. Ne csinaljanak az országból koldusok országát. Beszéde végén a munkásparaszti összefogásra hívta fel a hallgatók figyelmét.

A régi gazdák ellopják a termést az új gazdaktól

A gyűlés után meghallgatta a panaszokat Tombácz elvtárs és ezekből nyilvánvalóvá lett, hogy a csengelei állapoton sürgősen változtatni kell, ilyen formában a dolgok tovább nem mehetnek. Képviselő elvtársunkat a panaszok özönével árasztották el, amelyeknek nagyrésze a földkérdéssel van összefüggésben. Legfőbb panaszuk a csengeleieknek, dacára annak, hogy egy éve már felmérték a földet, még mindig nincsennek telekkönyvezve s ebben jogosan tendenciát látunk, mert vannak többen, akiknek az érdeke úgy kívánja, hogy a földreformmal kapcsolatban tiszta helyzet ne teremtsék.

Kormányos Imréné és Buknicz Pál panaszai között, hogy a 10, illetve 8 és fél hold földjüket a régi haszonbérő Kocsó János nem engedte megművelni. A Csongrádi Földbirtokrendező Tanács közvetítésével úgy egyeztek meg a leadó gazdával, hogy felesbe osztják el a termést. Ilyen megállapodást többen is kötöttek a tanyán. Kovács János földhözjuttatott Virág Sándor leadógazdával, Magony Menyhért né földhözjuttatott Hatvani András leadógazdával. Közben azonban izgatott jártak a faluban, akik felbújták a régi haszonbérőket, hogy ne tartsák be az egyébként aláírásukkal meg erősített megállapodásokat.

A régi haszonbérők nem hajlandók a paratörvényes terméstől az új juttatottaknak a megállapodás szerinti

feles részt kiadni, vagyis ezt a maguk részéről egész egyszerűen elutasítják.

Főhívjuk a főkapitány ur figyelmét arra, hogy itt egyszerűen elutasítják a földhözjuttatottakat, akik szabályszerű birtokkévvélel rendelkeznek, — lefizetik a mérnöki felmérési díjakat, azonkívül beszolgáltatási kötelezettségüknek a kiosztott földjük után eleget tenni — ilyen módon kismézzék.

A nagy gazdák általában nem tesznek elegendő semmiféle rendelkezésnek, azzal indokolják ezt, hogy nincs még „felelős“ kormány és ennek ök nem engedelmeskednek.

Ezt a körülményt is a főkapitány-ság figyelmébe ajánljuk, a demokrácia védelmére szóló törvény alapján

vonja felelősségre a renitens és felbujtató nagygazdákat.

A kisgazdapárti esküdt nem adja ki a földet — plébánosnak

Érdekes egyéni panaszokat is volt alkalmunk Tombácz elvtársnak meghallgatni. Így a csengelei földosztótanács a plébániának is adott földet. Darányi József kisgazdapárti községi esküdt azonban nem hajlandó a földet a plébánosnak átadni. „Ha ezt egy kommunista csinálta volna, már telekkönyvtették volna a világot, hogy nincs vallásszabadság és hogy üldözik az egyházat.“ A kelópataki iskola tanítónőjének is adott egy hold földet a csengelei földosztótanács. Kovács József kisgazdapárti gazdálkodó természetesen nem adja át ezt a földet sem.

Jugoszlávia kisebbségi politikája példaképül szolgálhat szomszédainknak

Bán Antal elvtárs beszéde a Magyar-Jugoszláv Társaság pécsi alakuló gyűlésén

(Pécs, augusztus 26.) A Magyar-Jugoszláv Társaság pécsi csoportja szombaton a vármegyeházán tartotta alakuló közgyűlését. A közgyűlésen Bán Antal elvtárs ipartügyi miniszter is felszólalt.

— A Magyar-Jugoszláv Társaság — mondotta többek között — több mint formai társaság. A magyarságnak és Európa sokat szenvedett népeinek soha sem volt nagyobb szüksége a közeledésre, mint ma. Mi a jugoszláv és magyar nép örök békéjét nem szerződéseken keresztül kereszük, hanem azt természetes adottságnak vesszük. A két nép ösztönösen keresi egymást, magától értetődik a barátság és az együttélés. A magyar nép megpecsételte azt az örök barátsági szerződést, amelyet 1941-ben kötöttek és amelyet a magyar uralkodó osztály oly csúnyán megszuított. Most mindkét országban olyan kormányzat uralkodik, amely a népet képviseli. Ragadjuk meg Jugoszlávia kezét

és fűzzük szorosra a jugoszláv-magyar baráti kapcsolatot.

Az ipartügyi miniszter ezután a jugoszláv nép szabadságharcáról szólott, amely valóban példaképpen áll a világ bármely népe előtt. Szó sem volt még arról, milyen formák között fog megszületni az új világ, amikor már jugoszláviában Titó marsall a magyar kisebbségek jogait garantálta. Ez a kisebbségi politika példaképül szolgálhat többi szomszédaink számára.

Rámutatott azután a két ország gazdasági egymásrautalására. Nagy szükség van a két nép testvéri együttműködésére. Magyarország szláv gyűrűben él és meg kell találnia a helyes politikát. A magyar-jugoszláv barátság a Szovjetunióval való baráti kapcsolataink mellett jelentheti a helyes elindulást. A magyar politika irányvonala ezzel meg is van határozva.

A város telket ajánlott fel a Dugonics-téren az államosított zenekonzervatorium részére

A szegedi konzervatorium még ez ősszel megkezd működését

(Szeged, augusztus 26.) Mint már jelentettük, a közoktatásügyi miniszter értesítette a várost, hogy a pénzügyminisztérium hozzájárult, hogy a szegedi városi zeneiskolát az állam átvégye és azt konzervatóriumná fejlessze.

A közoktatásügyi minisztérium értesítése szerint az állam vállalta 18 oklevéles zenei tanár és egy gondnok fizetését azzal, hogy Szeged város viseli a dologi kiadásokat. A városi zeneiskola épületét átengedi a berendezéssel együtt, valamint 1950-ig

megfelelően kiegészíti a hangszereket.

Dr. Antalfi György helyettes polgármester hétfő délelőttre összehívta a jogi és pénzügyi, valamint a zeneiskolai bizottságot. Ismertetette a közoktatásügyi minisztérium átiratát és annak záradékát, mely az állam és a város közti szerződést tartalmazza.

A javaslatához Kollár Pál zeneiskolai igazgató szövegezt, mint az államosítási kérdés kezdeményezője. Dr. Czibura Antal tiszti főügyész javasolta, hogy a város ajánljon fel egy telket egy építendő modern zenepalota építésére. Erre a célra a tiszti főügyész véleménye szerint a legmegfelelőbb a Dugonics-téri városi telkek. A javaslatot elfogadták. Ezenkívül a bizottság megállapodott, hogy az államosítással kapcsolatban felszabadult zeneiskolai fizetésekre előirányzott költségvetési összeget a hangszerek pótlására fordítják. Legszükségesebben zongorák beszerzésére van szükség.

A konzervatórium ügye még a hét folyamán rendkívüli tanácsülés és közgyűlés elé kerül és minden remény meg van rá, hogy az ősz folyamán már meg is kezd a szegedi konzervatórium működését.

Uri rémmesék — népi igazságok

„A hazugság háromszor körülutja a világot, míg az igazság a cipőjét húzza.“ Erre az angol közmondásban rejlik igazságra építő felelő reakció az ő — hazugságait. A hazugságok nem időállóak, előbb-utóbb utoléri őket végzetük, szerepüket azonban betöltik; a régi már leplezett hazugságokat lehet ujjakkal pótolni.

A hazugság, rágalmozás, tények elterjedése a magánéletben sem tartoznak az emberi erények közé, de a politikában határozottan bűnnek számít, népeket szétválasztó szerepet tölthet be. Hazudni, rágalmozni, tényeket elterjedtetni érdekből szoktak, tehát ez a politikában valamely érdekcsoport érdekében történik.

Mind Ezeket azért kellett elmondani, mert az utóbbi időben sürűn tapasztalhatjuk, hogy újabb hazugság-roham indult el, rágalomhadjárat és a tényeknek olyan egymás tetejére való állítása, amelynek célja a demokrácia baloldali, de különösen a Kommunista Pártot, minden vonalon kompromitálni.

A dolgokat persze lehet többféleképpen csomagolni — szépen is. Az egyik kisgazdapárti előadó szerint például három alappillére van az országnak: a magyarság, a kereszténység és a magántulajdon. Ez így szépen hangzik, de ha megkaparjuk egy kicsit, kiderül, hogy a magyarság jel-szava alatt hazug szovjetellenes izgatás folyik (végesen, rongyosan jönnek haza a hadifoglyok). Dekány Mária kisgazda-nőgyűlés (Tápién 1946. augusztus 4.), a kereszténység jel-szava alatt antiszemita izgatás folyik (az 5 százalékos diktál nekünk). Gazsó augusztus 21. pártnap a katolikus házból a magántulajdon alappillére alatt a malmok közszékesítése ellen való tiltakozást jelent az állítólag paraszti érdekeket képviselő „kisgazda“ vezetők részéről.

Ha a kisgazda szónokokat halljuk beszélni falun, kiderül, hogy a magas ipari áráknak nem ök, hanem a kommunizmus az oka. Szegeden a közellátás elégtelenségének szintén mi vagyunk az okai, annak ellenére, hogy a közellátási kormánybiztos s a közellátási miniszter is kisgazdapárti sőt kiderül, hogy a miniszterelnök nem tehet semmiről, mert ő most a békével van elfoglalva (mórávárosi kisgazda pártnap, 1946. augusztus 17.).

Az „5 százalékos“ mi segítjük urainkra, de ugyanakkor Kunmadarast is mi vagyunk az okai.

Vannak bátrabbak, akik nyíltan bevezéne, mint július 30-án a Kisgazdapártban tartott közalkalmazotti gyűlés néves előadója, aki szerint szabadság nem való a népnek, mert azzal visszaél, az csak művelt embernek való.

Mindent összegezve nem tartjuk valószínűnek, hogy egészen különböző helyeken, különböző kisgazdapárti exponensektől ugyanezeket a — néhol burkolt, néhol nyílt — soványsá-antiszemita népeket, ki-rohanásokat halljuk.

Az urak, nem tudni miért, hirtelen nagy bátorságra tettek szert. Mi a magunk részéről óvatosságot ajánlunk, nehogy fájdalmasan kegylen megtanuljunk, amit nem tudtak megmutatni sem az elmúlt évszázadokból, sem a 25 esztendőből, sem a másfél esztendő alatt, hogy a népi igazságok maradtak a múltban az uri rémmesékkel.

Kövi Béla

Leszállították a gyógyszerek árát

(Budapest, augusztus 26.) A mai naptól kezdődően leszállítják a gyógyszerek árát. Az addigiekhez viszonyítva a különleges gyógyszerek árát 10 százalékkal a receptekre kiszolgált gyógyszerek árát 8 százalékkal a kötszerek árát 6 százalékkal csökkentik.

— A Városi Iparosanoncskólában és a Városi Kereskedőanoncskólában a beírások úgy a leány, mint a fiatalulok számára augusztus 26. 27. és 28. napjain délelőtt 9—12 óráig és délután 3—6 óráig lesznek az iskolák Eötvös-utca 2. sz. alatti épületében. A beíratásnál 25 forint tanszerdíj fizetendő. Az először beíratkozók hozzák magukkal születési anyakönyvi kivonatukat, legutóbbi iskolai bizonyítványukat és tanoncszerződésüket, a többiek az ellenőrző könyvük alapján iratkozhatnak be. Igazgatóság.

Szegedi Szabadtéri Játékok a Stefánián

Augusztus 30, 31, szeptember 1-én este 8 órakor

Strauss örökszép nagyoperettje

a C i g á n y b á r ó

Vaszy Viktor zeneigazgató vezényletével 40 tagú zenekar

Főszereplők:

S. Papp Júlia, Darvas Ibolya, Király Sándor az operaház művészei
Kömives Erzs, D. Nagy Erzs, Gáti Pál, Kozák László, Káldor Jenő,
Sarlat Imre, Sugár Jenő, Sugár Mihály a Szegedi Nemzeti Színház művészei
Jegyek a Szegedi Nemzeti Színház pénztáránál 10—12-ig és a Délmagyarország kiadóhivatalában 8—2-ig kapható.